

2011 m. kovo 23 d. Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság (Vengrijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Péter Dávid prieš Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

(Byla C-142/11)

(2011/C 179/17)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Péter Dávid

Atsakovė: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos direktyvoje 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas ⁽¹⁾, iš dalies pakeistoje 2001 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 2001/115/EEB, (toliau — Šeštoji direktyva) ⁽²⁾ arba 2007 m. taikytinos redakcijos 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvoje 2006/112/EEB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ⁽³⁾ esančias nuostatas, susijusias su pridėtinės vertės mokesčio atskaita, reikia aiškinti taip, kad mokesčių administratorius, remdamasis objektyvia atsakomybe, gali mokesčių mokėtojui riboti teisę į atskaitą, kuria jis ketina naudotis, arba neleisti ja pasinaudoti, kai sąskaitą faktūrą išrašęs asmuo negali įrodyti, kad teisėtai pasitelkė rangovus?
2. Ar tuo atveju, kai mokesčių administratorius neginčija sąskaitoje faktūroje nurodytų ūkinių operacijų įvykdymo tikrumo ir ši sąskaita faktūra tenkina visus formalius įstatymo reikalavimus, šis administratorius teisėtai gali neleisti susigrąžinti PVM remdamasis tuo, kad negali būti nustatyta rangovų, kuriuos pasitelkė sąskaitą faktūrą išrašęs asmuo, tapatybė arba kad jų išrašytos sąskaitos faktūros neatitinka nustatytų reikalavimų?
3. Ar per mokesčių procedūrą mokesčių administratorius, kuris antrame klausime nurodytomis aplinkybėmis neleidžia pasinaudoti teise į atskaitą, privalo įrodyti, kad apmokestinamasis asmuo, norintis pasinaudoti teise į atskaitą, žinojo apie tai, kad įmonės rangovės, esančios žemesnėje rangovų

grandies dalyje, veikė neteisėtai, galbūt siekdamas išvengti mokesčių, arba kad pats apmokestinamasis asmuo prisidėjo prie tokių veiksmų?

- ⁽¹⁾ 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo — Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 145; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23)
- ⁽²⁾ 2001 m. gruodžio 20 d. Tarybos direktyva 2001/115/EB iš dalies keičianti Direktyvą 77/388/EEB siekiant supaprastinti, patobulinti ir suderinti sąskaitos faktūros išrašymo sąlygas atsižvelgiant į pridėtinės vertės mokesčių (OL L 15, p. 24; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 352)
- ⁽³⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1)

2011 m. kovo 28 d. Gerechtshof 's-Gravenhage (Nyderlandai) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Leno Merken B.V prieš Hagelkruis Beheer B.V.

(Byla C-149/11)

(2011/C 179/18)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Gerechtshof 's-Gravenhage

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Leno Merken B.V

Atsakovė: Hagelkruis Beheer B.V.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento (EB) Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ dėl Bendrijos prekių ženklo 15 straipsnio 1 dalis aiškintina taip, kad tikrajam Bendrijos prekių ženklo naudojimui pakanka, jeigu prekių ženklas naudojamas tik vienoje valstybėje narėje, jeigu šis naudojimas — nacionalinio prekių ženklo atveju — atitinkamoje valstybėje narėje laikomas tikruoju naudojimu (žr. Bendrą deklaraciją Nr. 10 dėl 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 ⁽²⁾ 15 straipsnio ir protesto procedūros VRDT gaires)?
2. Jeigu būtų neigiamai atsakyta į pirmąjį klausimą, ar minėtas Bendrijos prekių ženklo naudojimas tik vienoje valstybėje narėje niekada negali būti pripažintas tikruoju naudojimu Bendrijoje, kaip tai suprantama pagal Reglamento (EB) Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalį?